

σης—προσπενέχθη ὑπουργεῖον, ἀλλὰ δευτεροβάθμιον, τὸ τῆς Παιδείας καὶ Κόμπαρν, ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης ἐνόμισεν ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχει μὲ τὴν παιδείαν καὶ οὕτω δὲν ἐδέχθη μείνας ὁ Προτεστάντης τοῦ Κόμματος.

Ἰσάριθμοι τῶν ἀργυρίων τοῦ Ἰσχαριώτου ἦσαν οἱ ἀπαιτηταὶ παρὰ Τρικούπη.

Τρικούπης δὲ δακρύσας εἶπε πρὸς τοὺς Τριάκοντα :

— Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Προέδρου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα ψῆφος πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς Πετιμεζᾶς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σχολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ ὑπουργικὴ τὸ σωτήριον τοῦ Προέδρου».

Οἱ Γεωργοὶ βαρκαρίζονται ὑπὸ τοῦ Κοτσοανάτου, διότι ἡ ἀποστολὴ των ἐξεπληρώθη καὶ αἱ ἐλευθερίαι ἐξησφαλίσθησαν.

Εἰς τὴν κορυφὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Καζάκη ἡ Στατιστικὴ θὰ μεταβληθῇ εἰς Σαοτιστικὴν.

ΚΑΛΩΣΤΟΝΕ.

Καλῶς τον καὶ καλῶς τονε μέσα ὅστην τόση ζάλη, ἀλλ' ὄχι τὸν Χαρίλαο, Λομβάρδο τὸν ἀφέντη, ὄχι καλῶς τὸν Καλλιγᾶ, τὸν Ρούφο ἢ τὸν Ράλλη,... μὰ ποτὸν λοιπὸν καλῶς τονε;... τὸν **τύφο τὸν λεβέντη**.

— Ζήτωωω ! Ζήτη τοῦ Ρῆγα, ζήτωωω !

« Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν ἐλλήνων τὰ ἰσρά... »

— Μωρὲ ζήτω ! Ζήτη ὁ πόλεμος !

— Σκασμὸς σας, ντέ !

— Σοῦσσ ! Ν' ἀκούσωμε !

— Βάστα, βλάμη !

Καὶ ὁ ρήτωρ ἐξακολουθεῖ :

« Ἐλευθερία ! Ὄνομα γλυκὺ, ὄνομα θεῖον ! ἐλευθερία ! Σὺ, ἥτις ἀνυψοῖς τὸν ἀνθρώπον μέχρι τοῦ θεοῦ, χαῖρε. Τὸ λάβαρόν σου κυματίζει ἤδη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς δούλης Ἑλλάδος ὑπερήφανον. Ναί, κυματίζει, ἀλλ' ἡ ἀντεθνικὴ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνδούρου τὸ ἐξηυτέλισε, τὸ ἔσχισε, τὸ κατεπάτησε . . . »

Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων διεκόπη ὑπὸ ἀγρίων φωνῶν τοῦ πλήθους.

— Τί εἶνε αὐτά ;

— Κάτωω ! Κάτωω !

— Βάστα, ἐξακολούθει. Ἐδῶ εἴμαστε !

— Κάτωω !

— Ἀπάνωω ! Μπίζ !

— Ὄξω. Βαρεῖτέ του !

Οἱ ἀκροβολισμοὶ ἐπυκνώθησαν καὶ οἱ ἀντιφρονοῦντες ἦλθον εἰς χεῖρας.

Τὴν πρώτην ἐξαστράψασαν χαστουκιὰ διεδέχθησαν γρονθοκοπήματα, μπαστούνιας, καὶ ὕβρεις. Μάχαιραι

Ποιὸς γίνεται Πρωθυπουργὸς καθόλου δὲν τὸν νοιάζει, καὶ ἐπὶ Τρικούπη ἔρχεται, καὶ καὶ ἐπὶ Κουμουνδούρου, καμμία μεταρρύθμισι καινούρια δὲν τρομάζει, καὶ γιὰ τὸ χάρο τραγουδοῦ με λύρα τροβαδούρου.

Μ' ὅσα καλὰ καὶ ἂν ἔρχεται τὸ νέο Ὑπουργεῖο, ὅση ὁ κράτος ἐξαφνὴ μεταβολὴ καὶ ἂν γίνη, καὶ ἂν γεμίση μὲ παρὰ τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο, ὁ τύφος ὅμως φαίνεται ὅτ' ἴδια πῶς θὰ μείνῃ.

Λοιπὸν, Τρικούπη, σῶσέ μας, χωρὶς καιρὸ νὰ χάνῃς, καὶ πρὶν ἀκόμη τάλλα μας κακὰ μεταρρυθμίσης, μὴ μόνῃ μεταρρύθμισι ζητοῦμε νὰ μᾶς κάνῃς, μαζὶ μὲ τὸν Ἀλέξανδρο καὶ αὐτὸν νὰ ξεκουμπίσῃς.

Souris.

ΣΚΑΛΙΣΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ καφενείῳ διεπληκτιζέτο μία ὁμάς ἀρχίσασα ἀπὸ ὕβρεις καὶ τελειώσασα εἰς γρονθοκοπήματα.

Ἀστυνομικὸς κλητὴρ παρεμβὰς ἵνα τοὺς διαχωρίσῃ, ἤρχισε νὰ σπρώχνῃ τὸν ἕνα ἀπ' ἐδῶ, τὸν ἄλλον ἀπ' ἐκεῖ, φωνάζων μετὰ θυμοῦ :

— Καὶ τ' εἶν' ἐδῶ ; Μπαῖ καὶ τὸ πῆρατε γιὰ Βουλὴ ;

Ὅταν εἶναι σελήνη, οἱ φανοὶ δὲν ἀνάπτονται· ἀδιάφορον ἂν τὸ φεγγάρι τὸ σκεπάζουν διπλὰ τριπλὰ ὡς ἐφαπλώματα σύννεφα.

Ἀόμματος ἐπαίτης ζητεῖ ἐλεημοσύνη ἀπὸ τινα διαβάτην.

Αὐτὸς, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐσκόνταψεν εἰς μίαν λάκκων ἀνοιχτὴν τοῦ Δημάρχου :

ἀπεγυμνώθησαν τῶν θηκῶν καὶ ρεβόλβερ ἐξῆλθον τῶν θυλακίων.

Ὁ ρήτωρ ρίπτεται τοῦ καθίσματος καὶ κυλίεται εἰς τὴν λάσπην ἐν μέσῳ βοῆς καὶ ἀλαλαγμοῦ.

— Τὸ καπέλο μου, στάσου, σταθῆτε, τὸ καπέλο μου, ἐκραύγαζεν ὁ εἰς.

— ὦχ, μὲ ξενύχισαν.

— Τί βαρᾶς, πατριώτη, τί σοῦ κάνω γώ ;

— Μὲ κουρέλιασαν !

— Τὸ ἵππικὸ, τὸ ἵππικὸ !

Καὶ ὄντως, μακρόθεν ἐπεφάνησαν ἵππεῖς καλπάζοντες. Ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτῶν τὰ πλήθη τρέπονται εἰς γενικὴν φυγὴν. Ἄλλοι εἰσβάλλουσιν ἐν τοῖς καφενείοις, ἄλλοι καταπίπτουσιν ἐντὸς τῶν πρὸς δεινροφύτευσι ἀνωρυγμένων λάκκων, ποδοπατοῦνται, ἀσθμαίνουσι καὶ τινες σκαλῶνουσιν ὡς γάτοι ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐν συντόμῳ δ' εἰπαῖν, τὰ πλήθη ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ διεσπάρησαν καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως ἐρημοῦται πρὸ τοῦ καταφθάσων οἱ ἵππεῖς.

Ἐπελθούσης τῆς εἰρήνης ἤρξαντο ἀνὰ ἐν ἀναφανιδόμενα τὰ θύματα τοῦ ἀνθρωπίνου ἐκείνου ἀνεμοστροβίλου.

Ἄλλοι εἶχον ἀπολέσει τοὺς πῖλους, ἄλλοι καταλασπωμένοι ἐκαθάρριζον ἐχυτοὺς, ἄλλοι ἐθεῶντο ἀπέλπιδες τὸ σχισμένον σουρτοῦκό των καὶ ἄλλοι ἐγέλου, οἰκτρότατον δὲ θῦμα παρέστη βραχὺς μέχρι λαίμου χωμένους